

der Tale om, at det ganske skal bero paa den forurettede, om han vil have gjort noget. I andre Tilfælde, hvor der skal indledes offentlig Undersøgelse, er der intet Rum for en Bestemmelse om, at den forurettede alene kan afgøre, om der skal gaa Dom i Sagen.

Ordføreren (Krabbe): Det, at § 9 indeholder noget nyt, har den til fælles med enhver ny Lov, sagde Ministeren. Ja, men jeg tillader mig at erindre om, at jeg ikke just fremhævede, at der gives en Bestemmelse, som ikke gjaldt før, men at det var et nyt Princip i vor Lovgivning. Og det kan ikke nægtes. Jeg tror, at det er et nyt Princip i vort Retsystem, og naar det er det, er det heller ikke saa besynderligt, at Betingelserne for det ny Instituts Anvendelse ogsaa ere blevne ny. Men for øvrigt ser jeg, som sagt, ikke, Instituttet er mere nyt end Betingelsen, thi det væsentlige af Betingelsen deri findes i Straffelovens § 254. Hvis vi havde taget alt det af Baatalebetingelsen, der staar i Straffelovens § 254, vilde vi have gjort den nuværende Lov efter dens Bjemed og Virksomhed ringere, end den vil være efter det, der nu staar. Vi have taget det, der passede efter Bjemedet. Hvad Endringen i § 2 angaar, kom den højtærede Minister tilbage til de store Banfæligheder. Jeg tillader mig vedvarende at være af den Mening, at disse Banfæligheder ere meget smaa. Men det har jo slet ikke noget at sige her. Hvis man, som den højtærede Minister siger, ikke af Dommen eller af Akten kan se noget om, hvorvidt Manden, der er overfaldet, har været sagesløs — meget vel, saa er det jo en tilstrækkelig Oplysning, det er netop det, der staar, at han skal ses at have begaaet Bold mod sagesløs Person. Naar det nu ikke af Dommen eller eventuelt af Akten kan ses, at Boldshandlingen er begaaet mod sagesløs Mand, saa foreligger der ikke noget Tilfælde, der virker til Gentagelsesstraf. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Endringsforslaget.

Justitsministeren (Kump): Saa forstaar jeg ikke, hvorfor den ærede Ordfører til 3dje Behandling her i Tinget har foranlediget, at denne Forandring er bleven foreslaaet; thi hvis det er Meningen, behøvedes Bestemmelsen jo ikke. Saa skulde der have staaet, at de tidligere skulle have været dømt e for Bold paa sagesløs Mand.

Ordføreren (Krabbe): Nej, det er ikke Tilfældet, thi hvis der havde staaet, at han skulde have været dømt for Overfald

eller Bold mod sagesløs Mand, saa var man indskrænket til de Domme, som vare faldne i Tidsrummet imellem 17d. 2den Oktober 1833 og 1866, thi da lode Dommene udtrykkeligt paa, om det var for Bold mod sagesløs Mand eller ikke. Saa vilde man bestemt udelukke fra Virkning til Gentagelsesstraf enhver Dom, der ikke var falden efter den ny Lov. Men det gør man ikke efter Folketingets Affattelse; man medtager alle de Domme for Bold, der ere faldne mellem 1866 og nu, for saa vidt det deraf kan ses, at den Bold, han har begaaet, er begaaet mod sagesløs Mand, naaget Dommen ikke er falden for Bold mod sagesløs Mand.

Reis: Naar den ærede Ordfører fremhævede, at Straffen efter Folketingets Affattelse af Lovforslaget ikke kan anvendes, saaremt det ikke kan ses, at vedkommende Bold har været udøvet mod sagesløs Person, maatte jeg maaste spørge: er det da rigtigt paa den Maade at spille Lotteri med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt offentlig Baatale skal finde Sted eller ikke, idet dette bliver afhængigt af, om man kan se noget saadant af Akterne eller ikke? Det er dog den Gerning, vedkommende har gjort sig skyldig i, der skal dømmes og straffes, og hvorvidt han skal dømmes under en offentlig Sag eller ikke, bør dog fornuftigvis ikke være afhængigt af, om man tilfældigvis ved at granske i en tidligere Sags Dokumenter kan komme paa det rene med, om han tidligere, da han blev straffet for Bold, er bleven straffet for Bold mod sagesløs Person. Det forekommer mig lidet rationelt og heldigt at ville knytte Straffebestemmelser til et saadant Punkt. Naar den ærede Ordfører tidligere bemærkede, at det var en Misforstaelse fra min Side, at jeg havde udtalt, at jeg ikke saa rettere, end at Sagen i det hele maatte bortfalde, naar den fornærmede begærede det, ikke blot altsaa for saa vidt der var Tale om Straffen for den udøvede Bold, men ogsaa om Forstyrrelse af den offentlige Fred og Overtrædelse af Politiforskrifter, maa jeg dog vedblivende tillade mig at fastholde som min Formening, at naar man læser Loven uden indskrænkende Fortolkninger, som jeg ikke ser, der er fornøden Grund til, maa virkelig den Sag, under hvilken der paa een Gang har været anstillet Undersøgelser om, hvorvidt der foreligger Forstyrrelse af den offentlige Fred eller Overtrædelse af Politiforskrifter og en Udøvelse af Bold mod sagesløs Person, som Helhed bortfalde. Det kan ikke indskræntes til nogen enkelt Del. Noget andet bliver det Spørgsmaal, hvorvidt det saa er beret-